

ΠΙΝΥΞ

ΝΟΜΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ὀδὸς «Μαιζῶνος»	Συνδρομὴ ἑτησία δρ. 6. — Καταχωρῆσ. ὁστίχως λ. 30. Λευθυντῆς Σ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δικηγόρος	ΠΑΤΡΑΙ Σεπτέμβριος 1897
-----------------------------	--	----------------------------

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου λεπ. 30.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ δικαστικά τέλη ἐπὶ μὴ ποινικῶν ὑποθέσεων.
Νομολογία Ἐφετείου Πατρῶν (1896)
Νομολογία Κακουργοδικείου Πατρῶν (1897)
Ζητήματα ἔμπορικοῦ Νόμου
Τοῖς Συμβολαιογράφοις
Ἀλληλογραφία

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΤΕΛΗ

ΕΠΙ ΜΗ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (*)

β. Γαλλικὸν σύστημα.

Ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦ 1892 ἐπεκράτει σύστημα παγίων τελῶν *dout l'improportionnalité, l'iniquité n'ont cessé de provoquer les réclamations de citoyens.* (Εἰσηγητικὴ ἐκθεσις τοῦ Henri Brisson πρὸς τὰς γαλλικὰς Βουλὰς). Ἐνεκα τῆς κατακραυγῆς ταύτης ἐπῆλθεν ἡ ριζικὴ μεταβολὴ τοῦ συστήματος διὰ τοῦ νόμου τῆς 26 Ἰανουαρίου 1892.

Βάσις τοῦ νῦν συστήματος εἶνε ἡ ἀναλογικότης καὶ δὴ ὑπολογιζομένη κατὰ ἑκατοστὰς φράγκων, ἐπερχομένης ἴσης αὐξήσεως καθ' ἑκάστην ἑκατοστὴν φράγκων. Τὸ ποσοστὸν τῆς ἀναλογικότητος εἶνε διάφορον κατὰ τὰς διαφόρους πράξεις κατὰ τὴν κἀτωθὶ κλίμακα. Ἐν καὶ μόνον τέλος ἀναλογικὸν ἐπιβάλλεται διὰ πάντας τοὺς βαθμοὺς τῆς δικαιοδοσίας. Οὐχ ἦττον ἀναγράφει καὶ ἡ γαλλικὴ νομοθεσία πᾶσιον *minimum* διὰ τὰς ἀποφάσεις. Ὡς βάσις τῆς φορολογίας χρησιμεύει τὸ ποσὸν τῆς καταδίκης μετὰ τῶν τόκων κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ἄρθρ. 15 ὀριζόμενα. Συγχρόνως δὲ κατηργήθησαν καὶ ἐν Γαλλίᾳ πάντα ἐκεῖνα τὰ δικαστικά τέλη τὰ τοῖς γραμματεῦσι καταβαλλόμενα καὶ περιλαμβανόμενα ὑπὸ τὸ ὄνομα *droits de greffe*.

[*] Ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Δουβουινιώτου Πρωτοδίκου καὶ Ὑψηλοῦ συνέχια ἰδῆ προηγ. φυλ. 7—8.

Ἄρθρ. 15. Τέλος ἀναλογικὸν εἰσπράττεται: 1ον διὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς καταδίκης ἢ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῶν τόκων. Ἐὰν τὸ ἀναλογικὸν τέλος πληρωθῇ δι' ἀπόφασιν ἐρήμην ἐκδοθείσαν, ἡ εἰσπραξις ἐπὶ τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως γίνεται εἰς τὸ περιπλέον τῆς καταδίκης. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν κατ' ἔφεσιν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων πλὴν τῆς παρακατιῶν ἐξαιρέσεως. 2ον διὰ τὰς κατατάξεις, πτωχεύσεις καὶ προληπτικούς συμβιβασμούς ἐπὶ τοῦ διανεμητέου ποσοῦ. 3ον διὰ τὰς ἀποφάσεις ἢ τὰ πρακτικά δι' ὧν ἐπέρχεται κατακύρωσις κινήτων ἢ ἀκινήτων ἐπὶ τοῦ πλειστηριάσματος ἠϋξημένου διὰ πασῶν τῶν δαπανῶν πλὴν τῶν τελῶν τῆς ἀποφάσεως τῆς κατακυρώσεως. 4ον διὰ τὰς κατακυρώσεις κινήτων ἢ ἀκινήτων, παραπεμφθείσας ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πρὸς συμβολαιογραφὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριάσματος ἠϋξημένου κατὰ πάσας τὰς δαπάνας, ἐν αἷς δὲν περιλαμβάνονται τὰ τέλη τὰ ὀφειλόμενα διὰ τὸ πρακτικὸν τῆς κατακυρώσεως. 5ον διὰ τὰς ἀποφάσεις τὰς ἀπαγγελοῦσας τὴν ἐπικύρωσιν διανομῆς ἐπὶ τοῦ διανεμητέου καθαροῦ ἐνεργητικοῦ.

Ἡ κλίμαξ τοῦ γαλλικοῦ συστήματος ὑπολογίζουσα ἐν τελείᾳ ἀναλογικότητι κατὰ ἑκατοντάδα φράγκων εἶνε ἡ ἐπομένη.

1ον 25 λεπτ. ἀνὰ 100 φρ. α) αἱ διανομαὶ πρὸς τοὺς πιστωτὰς ἐπὶ πτωχεύσεως, β) αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐπικυροῦσαι συμβιβασμὸν ἢ διανομὴν καὶ ὁσάκις εἶνε διαιτητικαί, γ) αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικά τὰ ἐπάγοντα κατακύρωσιν κινήτων ἢ ἀκινήτων.

2ον 50 λεπτ. ἀνὰ 100 φρ. α) αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐπικυροῦσαι κατ' ἔφεσιν πρωτόδικον ἀπόφασιν β) αἱ ἀποφάσεις αἱ μεταρρυθμιζούσαι ἀποφάσεις ἀπορριψάσας τὴν ἀγωγὴν.

3ον 75 λεπτ. ἀνὰ 100 φρ. αἱ κατατάξεις πιστωτῶν ἐκουσίως.

4ον 1 φρ. ἀνὰ 100 φρ. α) αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικείων καὶ τῶν *conseils de prudhommes* β) αἱ κατατάξεις καὶ διανομαί.

Βον 125 φρ. ἀνὰ 100 φρ. αἱ ἀποφάσεις καὶ αὐταὶ αἱ διαιτητικαὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων.

Βον 2 φρ. ἀνὰ 100 φρ. α) αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικεῶν, αἱ διαιτητικαὶ καὶ τῶν ἐφετεῶν ἐπὶ ἀστικῶν δικῶν, β) αἱ ἀποζημιώσεις αἱ ἀπαγγελλόμεναι ὑπὸ τῶν εἰρηνοδικῶν.

Τον 3 φρ. ἀνὰ 100 φρ. αἱ ἀποζημιώσεις αἱ καταγιγνωσκόμεναι ὑπὸ τῶν πρωτοδικεῶν, ἐφετεῶν καὶ διαιτητῶν.

Ὅπως μὴ δέαι μικροῦ ποσοῦ δίκαια φορολογουῦνται ἐλαφρότατα ἐτέθη minimum διὰ τὰς ἀποφάσεις, αἵτινες ὅσκις τὸ ἀναλογικόν τέλος εἶνε κατώτερον τοῦ minimum ὑπόκεινται εἰς τὸ minimum. Τὸ minimum ὁρίζεται ὡς ἐξῆς α) 1 φρ. διὰ τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ συμβιβασμοῦ τῶν εἰρηνοδικῶν, β) 4 50 φρ. διὰ τὰς προδικαστικὰς ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικεῶν καὶ ἐμποροδικεῶν, γ) 5 φρ. διὰ τὰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικεῶν ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, δ) 7 50 φρ. διὰ τὰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις πρωτοδικεῶν ἐπὶ ἀστικῶν ὑποθέσεων καὶ τὰς προδικαστικὰς τοῦ ἐφετείου, ε) 10 φρ. ἀποφάσεις ὁριστικαὶ πρωτοδικείου ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἀπορρίπτουσι τὴν ἀγωγὴν, στ) 20 φρ. διὰ τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁριστικὰς τοῦ πρωτοδικείου ἐπὶ ἀστικῶν ὑποθέσεων ἀπορρίπτουμένης τῆς ἀγωγῆς, ζ) 22 50 φρ. διὰ τὰς ἀποφάσεις ἀστικῶν δικαστηρίων ἐπὶ ἀπαγορεύσεως καὶ χωρισμοῦ κτημάτων η) 25 φρ. διὰ τὰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις τῶν ἐφετεῶν, θ) 30 φρ. διὰ τὰς ἀποφάσεις ἐφετεῶν ἀπορρίπτουσας ἀγωγὴν, ι) 37 50 φρ. διὰ τὰς ἀποφάσεις ἐφετεῶν ἐπὶ ἀπαγορεύσεως καὶ χωρισμοῦ κτημάτων, ια) 75 φρ. διὰ τὰς ἀποφάσεις πρωτοδικεῶν ἐπὶ υἰοθεσίας ἢ διαζυγίου, ιβ) 150 φρ. διὰ τὰς ἀποφάσεις ἐφετείου ἐπὶ υἰοθεσίας ἢ διαζυγίου.

Τις ἡ ἀξία τοῦ γαλλικοῦ συστήματος;

Τὸ γαλλικόν σύστημα ὄν ἐν συνόλῳ ὅμοιον πρὸς τὸ ἰταλικόν, παραλλάσσει τούτου κατὰ τινὰς λεπτομερείας. Ἰδίως ὅμως δύο διαφορὰς παρουσιάζει τὸ γαλλικόν σύστημα μὴ ἀπαντώντας ἐν τῷ ἰταλικῷ. Ἐν πρώτοις ἀντὶ ἐνιαίου ποσοστοῦ ἀναλογίας, ὑπαρχει ἀνὰ ἐν διάφορον σχετικῶς πρὸς τὰ διάφορα εἶδη τῶν δικαστικῶν πράξεων ποσοστον ἀναλογίας, τοῦθ' ὅπερ ὅμως ἀναγκαιῶς καθιστᾷ περιπλοκὸν τὸν Νόμον καὶ ἐνίοτε δύναται νὰ γεννήτῃ δυσπεύλυτα ζητήματα εἰς τινὰ ταξιν δικαστικῶν πράξεων ἀνήκει ἡ δικαζομένη σχέσις. Δεύτερον δὲ τὸ minimum ἐχειδρισθῆσαν μέγα, ἐντεῦθεν δὲ ἐπέρχεται μεγάλη καταπίσις τῶν μικρῶν δικῶν.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Ἄριθ. 912 (1896)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

Προῖξ — ἀποτιμήσις — κρίσις δικαστηρίου — προκίσεις ἀλλοτρίου — συνέπειαι — κτήσις προκισθέντος ἀλλοτρίου — ἀπόδοσις προκίος.

Ἐπειδὴ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι κατὰ τοὺς Νόμους 3 (19 2) 4 (5 12) καὶ 1 (5 18) τοῦ Κώδ. καὶ Πανδ. 69 § 7 (23. 3) ἐπὶ συστάσεως προκίος αἱ συνέπειαι τῆς πράξεως παρέπονται ἐκ μόνης τῆς τοῦ διδομένου ἀποτιμήσεως, ἀλλ' ἔνθα ἐπέβη ὄντως τὸ τοιοῦτον ἀποτέλεσμα δέον ὡπλύτως, κατὰ τὴν ὀρθὴν τῶν ὡς εἴρηται διατάξεων ἐρμηνείαν νὰ μὴ δηλωθῆται ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον σκοπῶν τῶν συμβαλλομένων ἕτερος Dernburg 3 § 16. Sintenis 3 § 132 σημ. 49). Ἐντεῦθεν δὲ (λαμβανομένου μαλιστα ὑπ' ὄψιν, ὅτι κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου Νόμον, ἀπαιτεῖται πάντοτε πρὸς ἀκριβῆ τοῦ καταβλητέου τέλους προσδιορισμὸν, ἢ δήλωσις τῆς τῶν προκίμων ἀξίας, οὐ ἔνεκεν ἐπιπροστίθεται καὶ νέα διατιμήσεως περίπτωσις, μὴ σκοπούσης ἐν τούτοις τὴν πώλησιν), ἐπιταί κατ' ἀνάγκην, ἀφ' ἐνός μὲν ὅτι διὰ τῶν ἀνωτέρω παρατιθεμένων νόμων δὲν καθιεροῦνται τεκμήριον ἀποκλείον ἐν γένει τὴν ἀνταπόδειξιν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι τὸ ζήτημα. ἐν ἡ διατιμήσις ἐγένετο πρὸς σκοπὸν πωλήσεως ἢ κανονισμὸν τοῦ προσήκοντος ἐνσήμου χάρτου, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἐκτίμησιν.

Ἐπειδὴ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι κατὰ τὰς σχετικὰς τοῦ νόμου διατάξεις, τὰς εἰδικῶς κανονίζούσας τὰς τὴν προκίαν ἐν γένει διεπούσας ἀρχὰς δὲν ἀπαγορεύεται νὰ συστηθῆ ἐγκύρωσις ἢ προῖξ καὶ διὰ πράγματος ἀλλοτρίου, καὶ ἡ οὕτωσιν συσταθεῖσα ἰσχύει, μὴ δυναμένη παρ' οὐδενός πλέον νὰ προσβληθῆ, ἀλλ' ὁ ἐντεῦθεν συναγόμενος κανὼν δὲν ἐπιταί ποσῶς καὶ ὅτι θεωρεῖται ἢ εἶναι διὰ τοῦτο ἀπόλυτος Καθῶσον κατὰ τὰς γενικὰς τοῦ παρ' ἡμῖν πολιτεομένου δικαίου ἀρχὰς, αἱ τοιαῦται τῆς προκίος συνέπειαι δύναται μὲν νὰ ὑφίστανται ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τρίτων, οὐχὶ ὅμως καὶ τοῦ ἀληθοῦς τοῦ πράγματος κυρίου, οὐ τὰ ἐκ τῆς κυριότητος δικαιοῦματα ἀπομένουσιν πάντοτε ἐπικρατέστερα. Ἐκ τούτων δὲ, συνδυασμένων καὶ πρὸς τὸν Νόμον β § 2 (23.3) τῶν Πανδ., καθ' ὄν, αἰὰν ἐν τῇ δόσει προκίος ἐξαπατηθῆ ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων, παρέχεται αὐτῷ προστασία, διότι ἀπάδει πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἴσον, εἴτε νὰ ὠφελῆται τις διὰ ζημίας τοῦ ἄλλου, εἴτε νὰ ὑφίσταται ζημίαν ἐκ τοῦ κέρδους ἑτέρου.